Lainsäädäntö ja hallinto
Niina Harjunheimo

4.12.2017

U25/2015 JATKOKIRJELMÄ MUUTETUSTA DIREKTIIVIEHDOTUKSESTA TAVARAN ETÄMYYNNISTÄ

Komissio julkaisi lokakuun 2017 lopussa muutetun direktiiviehdotuksen tavaran etämyynnistä. Muutetulla ehdotuksella komissio esittää, että sen toukokuussa 2015 antaman direktiiviehdotuksen soveltamisalaa laajennettaisiin siten, että ehdotus kattaisi säännökset paitsi etämyynnin myös muiden myyntikanavien kautta tapahtuvasta tavaroiden kaupasta.

Ehdotus liittyy komission toukokuussa 2015 hyväksymän digitaalisten sisämarkkinoiden strategian toimeenpanoon.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK katsoo, että on EU:ssa tärkeätä jatkaa kuluttajansuojasääntelyn kohdennettua täysharmonisointia.

Ottaen huomioon etenkin verkkokaupan rajat ylittävän luonteen, olemassa olevan EU:n tavaran kauppaa koskevan erityissääntelyn[1] perustuminen täysharmonisointiin minimiharmonisoinnin sijaan yksinkertaistaisi sääntely-ympäristöä sisämarkkinoilla sekä elinkeinonharjoittajille että EU-alueelta verkko-ostoksia tekeville kuluttajille. Se myös loisi sisämarkkinoilla toimiville elinkeinonharjoittajille tasapuolisemmat kilpailuolosuhteet.

Tärkeätä on, että täysharmonisointi pystytään toteuttamaan siten, että säilytetään sääntelyn johdonmukaisuus ja huolehditaan, ettei yritysten velvollisuuksia ja sääntelytaakkaa lisätä.

Kuten valtioneuvoston kannassa todetaan, sääntelyn johdonmukaisuuden kannalta on tärkeätä, että komissio esittää tavaran etämyyntiä koskevan direktiiviehdotuksen soveltamisalan laajentamista siten, että säännökset koskisivat tavaran kauppaa riippumatta siitä, mitä myyntikanavaa elinkeinonharjoittaja käyttää. Komission alkuperäinen ehdotus olisi ollut omiaan tekemään oikeusjärjestelmästä nykyistä monimutkaisemman ja käytännössä vaikean soveltaa niin elinkeinonharjoittajille, kuluttajille kuin valvontaviranomaisille.

Muutetun direktiiviehdotuksen sisällön osalta EK yhtyy valtioneuvoston kantaan, että ehdotus sisältää ongelmallisia säännöksiä. Elinkeinon-

[1] Direktiivi kulutustavaroiden kaupasta ja niihin liittyvistä takuista (1999/44/EY)

harjoittajien näkökulmasta erityisen ongelmallisia ovat ehdotuksen säännökset, jotka merkitsisivät, että:

- kuluttajalla ei olisi velvollisuutta ilmoittaa tavaran virheestä kohtuullisessa ajassa,
- virhettä koskevaa oletussäännöstä sovellettaisiin kahden vuoden ajan nykyisen puolen vuoden sijaan ja
- kuluttajalla olisi oikeus purkaa tavaran kauppa silloinkin, kun tavaran virhe on vähäinen.

Edellä mainittuihin säännöksiin on erittäin tärkeätä saada muutoksia direktiiviehdotusta koskevissa neuvotteluissa tasapainoisen lopputuloksen saavuttamiseksi.